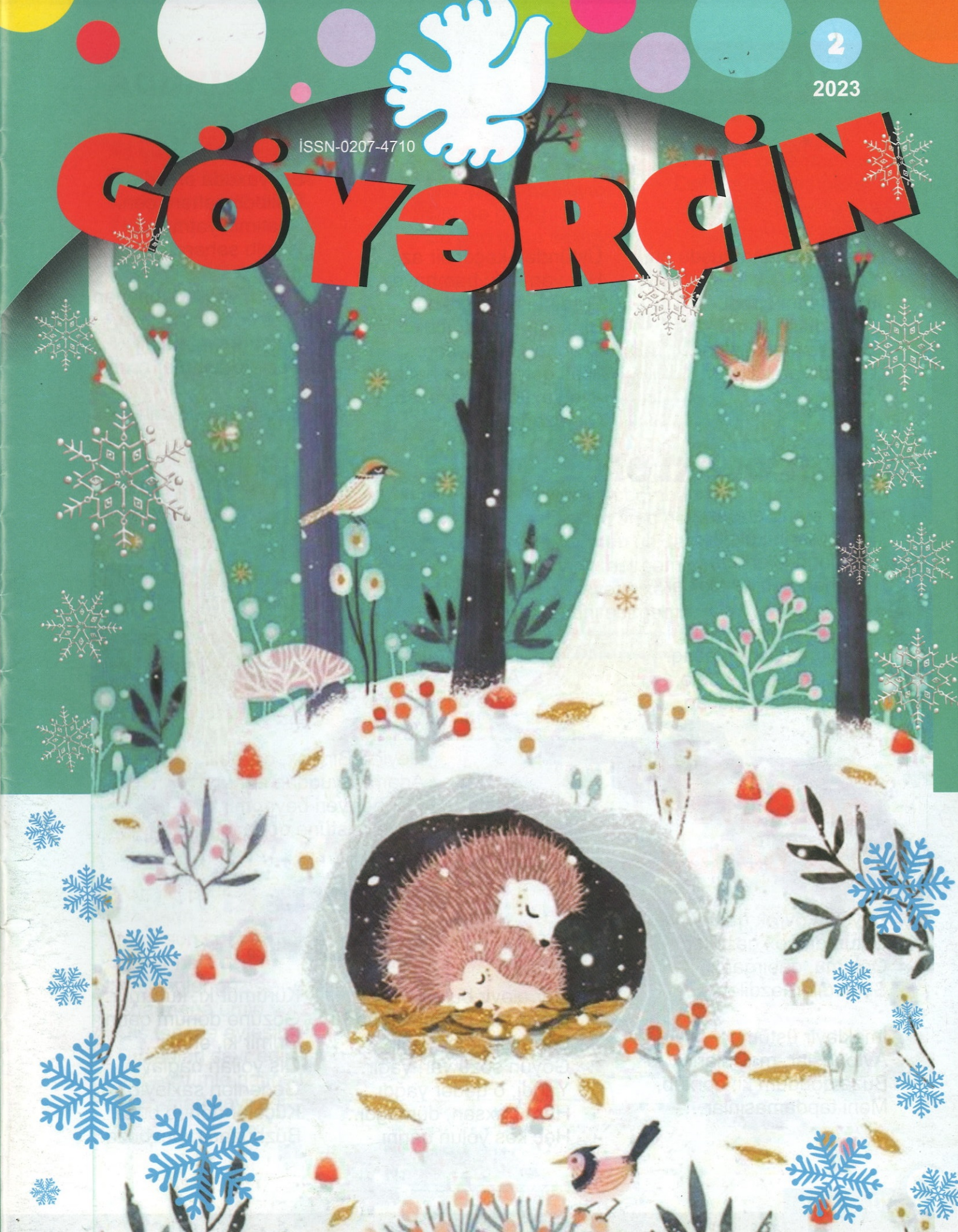

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

DOSTLUQ

(Pakistan nağılı)

Bir dəfə Çaqqal çəmənlərdə gəzəndə Tovuz quşuna rast gəldi. Quş rəngbərəng, gözəl quyruğunu qaldırıb yelpik kimi titrətdi. Onun gözəlliyinə heyran qalan Çaqqal düşündü:

-Oy, bu quş necə də gözəldir! Kaş mən də onun kimi gözəl ola biləydim!

Çaqqal Tovuz quşuna yaxınlaşanda quş qorxmadı, heç nə olmaybmış kimi quyruğunu nümayiş etdirə-ətdirə ora-bura gəzdi, rəqs eləyərək uca bir səsle oxudu, yağış yağmasını arzuladı.

Çaqqal səbrlə gözlədi ki, Tovuz quşu öz nəğməsini oxuyub qurtarsın. Sonra ona yaxınlaşıb şirin dilini işə saldı:

-Ay Tovuz quşu, sən çox gözəlsən. Ancaq səsin heç də yaxşı deyil. Nə əcəb bu vaxta qədər ququ quşu kimi gözəl oxumağı öyrənməmişən?

-Mən ququ quşunun nəğməsini necə öyrənim axı?

-Narahat olma, mən sənə öyrədərəm.

Beləliklə, Çaqqalla Tovuz quşu dost oldular. Onlar birlikdə gəzir, özlərinə birlikdə yem axtarırdılar. Çaqqal gözəlliyinə heyran olduğu Tovuz quşunun hərəkətlərini yamsılayır, hətta quyruğunu da onun kimi qaldırıb yelləməyə çalışırdı. Ancaq qorxurdu ki, kimse bunu görüb gülsün.

Bir dəfə Tovuz quşu hardansa üç-dörd gavalı tapdı və onu şirin-şirin dimdikləyib yeməyə başladı. Çaqqal da iştaha gəldi. Öz yuvasına qaçıb orada gizlədiyi quzu ayağını yeməyə getdi. Ət iyələndiyi üçün çox xoşagəlməz iy gəlirdi. Ona görə Çaqqal Tovuz quşunun yanına gedib onunla birlikdə gavalı yemək istədi. Ancaq acgöz quş bir göz qırpımında dimdikləyib bütün gavalıları yedi. Çaqqal isə ağzının suyu axa-axa ona baxdı.

Yeyib doyandan sonra Tovuz quşu yenə evvelki kimi rəqs eləməyə başladı. Sonra yeri eşib gavalının çəyirdəklərini ora basdırdı. Bunu gören Çaqqal ondan soruşdu:

-Sən nə edirsən?

-Anam həmişə mənə deyirdi ki, yaxşılıq

etməyi öyrən. Yediğin meyvələrin tumlarını atma, onları yerə basdır ki, yeni-yeni ağaclar bitsin, üstündə meyvə olsun. Meyvələr yetişəndə dostlarını çağır, onlara qonaqlıq ver.

Tovuz quşunun müdrikliyi Çaqqalın çox xoşuna gəldi. O da yuvasına gedib ətini yediği heyvanların sür-sümüyünü yerə basdırdı ki, onlardan yeni quzular, oğlaqlar əmələ gəlsin.

O gündən sonra dostlar hər gün gedib çəyirdək, sümük basdırdıqları yerə baxırdılar ki, görsünlər nəticə necə olacaq.

Tezliklə gavalı tumları göyərdi, bitib ağac oldu. Sümüklərin isə bitməklə, göyərməklə işi yox idi.

Tovuz quşu dostuna toxtaqlıq verdi. Səbr elə, yəqin heyvan sümükləri bərk olduğuna görə gec bitir. Mən bir əsrdir ki, torpağa basdırılan, ancaq hələ də bitməyən, tumurcuqlanmayan sümüklər görmüşəm. Səbrlə gözləmək lazımdır.

Vaxt keçdi, gavalı ağacları böyüyüb bar verdi, keçi sümükləri isə necə basdırılmışdı eləcə də qaldı.

Tovuz quşu dostunu ələ saldı:

-Bilirəm ki, sənə möcüzəli bir hədiyyə gözləyir. Əvvəl-axır basdırdığın sümüklərdən oğlaqlar, quzular əmələ gələcək. Sən də dostlarını çağır, onlara qonaqlıq verəcəksən.

Çaqqal özünü sındırmasa da, bildirdi ki, sümüklərdən heç vaxt quzu, oğlaq əmələ gəlməyəcək. Ona görə sussa da, çox hirsələnirdi.

Ay dolandı, il ötdü, gavalı ağacları bar verdi. Tovuz quşu eybəcər səsi ilə qışqıraraq bütün dostlarını, qohumlarını ziyafətə çağırırdı.

Zavallı çaqqal gavalı dimdikləyən quşlara baxdıqca, ağzı sulanırdı.

Bunu gören tovuz quşu zarafatından qalmadı:

-Səbr elə, dostum. Əvvəl-axır sümüklər cücərəcək, ətrafda bir qoyun-keçi sürüsü əmələ gələcək.

Çaqqal hirsələndikcə, Tovuz quşu zarafatından qalmırdı:

-Zavallı dostum! Sən aclıqdan lap çöpə dönmü-sən ki? Nəyə görə bizim kimi gavalı yeməyi öyrənmirsən?

Səbri tükənən Çaqqal özünü Tovuz quşunun üstünə atıb bağırdı:

-Mən gavalı yeməyi öyrənməsəm də, gavalı yeyənləri necə yeməyi yaxşı bilərəm.

Hirsli çaqqal Tovuz quşunu parçalayıb yedi. Heç onun sümükləri, tükləri də qalmadı.

Beləliklə, o gündən sonra çaqqallarla tovuz quşlarının dostluğu sona çatdı.

Tərcümə edib uşaqlar üçün işləyən: R.Y.Əliyev

